

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 570/2020
14.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Ненада Спасојевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 34/19 од 15.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 149/20 од 12.03.2020. године, у седници већа одржаној 14.07.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 34/19 од 15.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 149/20 од 12.03.2020. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреду закона **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 34/19 од 15.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 149/20 од 12.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 34/19 од 15.10.2019. године, између осталих, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршеног кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по три године, у коју казну је окривљеном АА урачунато време проведено на задржавању од 24.12.2018. године од 14.30 часова до 25.12.2018. године до 17.00 часова. Окривљени АА и ББ су обавезани да суду накнаде паушал а окривљени ББ је обавезан и на накнаду трошкова кривичног поступка, док је оштећени ВВ упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 149/20 од 12.03.2020. године усвајањем жалби браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ, преиначена је

пресуда Вишег суда у Београду К 34/19 од 15.10.2019. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је тај суд окривљеног АА и окривљеног ББ, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика за које су том пресудом оглашени кривим, осудио на казне затвора у трајању од по две године у коју казну је окривљеном АА урачунато време проведено на задржавању од 24.12.2018. године од 14.30 часова до 25.12.2018. године до 17.00 часова, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног ББ и жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног ГГ одбијене као неосноване, а првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Ненад Спасојевић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду „да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеном ББ казну затвора ублажити до једне године затвора, те одредити да се иста изврши у складу са чланом 45. став 3. КЗ у просторијама у којима станује, јер је учинио кривично дело из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ, те да одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде до окончања поступка по поднетом захтеву“;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Јасмина Живић, због „повреде закона предвиђене одредбом члана 485. став 1. ЗКП“ уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде „и смањи трајање казне затвора испод законског минимума предвиђеног за наведено кривично дело и одреди да казну издржава у кућним условима, или да побијане пресуде укине и предмет врати на првостепени поступак“.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Ненада Спасојевића је неоснован.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић је недозвољен.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног ББ, адвоката Ненада Спасојевића се указује да су правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП уз образложење да је примењен закон који се не може применити с`обзиром да су првостепени и другостепени суд радњу окривљеног квалификовали у складу са чланом 33. КЗ као саизвршилаштво, уместо у складу са чланом 35. КЗ као помагање. У редовном кривичном поступку нити првостепени нити другостепени суд нису дали разлоге да радња окривљеног ББ представља „битан“ допринос извршењу кривичног дела већ се говори о „конкретном“ доприносу

извршења кривичног дела што свакако није довољно да би постојало саизвршилаштво. Током поступка је утврђено да је окривљени ББ чекао друге саокривљене који су од оштећеног одузели новац, превезао их са лица места на другу локацију чиме је дао конкретан допринос извршењу кривичног дела, с`тим да је он друге саоптужене возио свега 50 м после извршења кривичног дела, дакле почео је да их вози у тренутку када је дело већ било свршено, а након „судара“ остали саоптужени су напустили возило узели такси и упутили се у ... . Одбрана налази да саизвршилаштво подразумева предузимање друге радње којом се „битно“ доприноси извршењу кривичног дела, те да предузета радња мора бити функционално повезана са делатношћу другог учиниоца, да је допуњава на битан, одлучујући начин а не таква да подупире извршење или је обично олакшавање извршења дела.

Врховни касациони суд изнете наводе, браниоца окривљеног, адвоката Ненада Спасојевића, оцењује као неосноване.

Наиме, неспорна је чињеница да код саизвршилаштва предузете радње морају објективно имати осетан значај за остварење кривичног дела и морају бити у тесној вези са радњом извршења. Извршилац кривичног дела је сваки окривљени који на бази споразума о подели улога у заједничком извршењу дела остварује свој део у процесу извршења дела који му је додељен, при чему само извршење дела хоће као своје и као заједничко.

Из списка предмета, изреке првостепене пресуде, произлази да је окривљени ГГ предочио осталим окривљенима АА, ДД и ББ да оштећени ВВ, са којим ради као ..., са собом увек носи велику количину новца, те је предложио осталим окривљенима да сачекају оштећеног испред зграде у којој живи у ... и одузму му тај новац што су окривљени прихватили, те су окривљени АА, ДД и ГГ аутобусом дошли у ... како би им ГГ показао зграду у којој живи оштећени након чега је окривљени ГГ отишао до аутомобила у коме га је сачекао окривљени ББ на удаљености од 300 м од зграде оштећеног, па су у моменту када је оштећени улазио у зграду 24.12.2018. године око 02.00 часова, по утврђеној распдели улога оштећеном притрчали прво окривљени АА који му је ставио руку преко уста и оборио га на земљу, а затим и ДД који га је снажно замахнутом шаком стиснутом у песницу ударио у пределу лица а окривљени АА му је из предњег десног цепа фармерки одузео сав новац, након чега су побегли на договорено место до ... улице где су их у возилу чекали окривљени ББ и окривљени ГГ, након чега су започели удаљавање са лица места. Дакле, из свега напред изложеног правилно нижестепени судови закључују да су окривљени поступали на основу претходног договора, према унапред подељеним улогама и према плану организованог деловања у извршењу предметног кривичног дела при чему су предузете радње сваког од окривљених имале осетан значај за остварење кривичног дела. Дакле, у редовном кривичном поступку је на радње окривљеног ББ, утврђене у законито спроведеном поступку, правилно примењен закон када су исте квалификоване као разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика. Из наведених разлога су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, адвоката АА да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду закона - одредба члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног ББ, адвоката Ненада Спасојевића се указује изричито нумерички, и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) у вези са чланом 56. и чланом 57. став 1. тачка 3) те чланом 45. став 3. КЗ

уз навођење детаљних разлога да је одлуком о кривичној санкцији изреченој осуђеном ББ повређен закон.

Међутим, Врховни касациони суд налази да указивање на неправилну одлуку о кривичној санкцији на начин како је то учињено поднетим захтевом у вези са одредбом члана 56, члана 57. и члана 53. КЗ представља указивање на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, па је поднети захтев, у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима - као у члану 74. ЗКП, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца по службеној дужности, за даљи ток поступка, му поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, је јасно опредељено до када окривљени мора имати браниоца уопште, као и браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају, у односу на окривљеног АА, имајући у виду одредбу члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА правноснажно окончан, а захтев за заштиту законитости је поднео бранилац који га је по службеној дужности бранио до правноснажног окончања поступка који се према окривљеном водио због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које је прописана казна затвора од три до 15 година, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић